

11.8.2011

Dnro 2140/4/10

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Jari Pirjola

MAAHANMUUTTOVIRASTO EI NOUDATTANUT HALLINTO-OIKEUDEN RATKAISUA

1 KANTELU

Kantelijoiden asianajaja A arvosteli B:n ja C:n asiamiehenä Maahanmuuttoviraston ja Helsingin poliisilaitoksen menettelyä työntekijän oleskelulupahakemuksen käsittelyssä. A kirjoitti kantelussaan, että hänen päämiehensä saivat kielteiset oleskelulupapäätökset työntekijän oleskelulupahakemuksiinsa. Päätöksistä valitettiin Helsingin hallinto-oikeuteen, joka 20.1.2010 antamallaan päätöksellä (10/0077/1) kumosi Työ- ja elinkeinotoimiston ja poliisilaitoksen kielteiset ratkaisut ja palautti asian poliisilaitokselle uudelleen käsiteltäväksi.

Kantelun asia siirrettiin ulkomaalaislain 210 §:n nojalla Maahanmuuttovirastolle. A:n päämiesten tiedustellessa asian käsittelyvaihetta Maahanmuuttovirastolta, heille ilmoitettiin asian olevan jonossa. Kantelun mukaan asian käsittely oli kanteluajankohtana kestänyt kohtuuttoman kauan ottaen huomioon Helsingin hallinto-oikeuden tekemän edellä mainitun päätöksen ja sen perustelut. Hallinto-oikeuden päätöksen perusteluissa todetaan, että valittajien työntekijän jatko-oleskelulupaa koskevia hakemuksia ei olisi tullut hylätä puuttuvan toimeentulon vuoksi.

- - -

3 RATKAISU

3.1 Maahanmuuttoviraston selvitys 28.7.2010

"Asianajaja [A:n nimi poistettu] arvostelee [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] asiamiehenä Helsingin poliisilaitoksen ja Maahanmuuttoviraston menettelyä työntekijän oleskelulupahakemuksen käsittelyn aiheetonta viipymistä koskevassa asiassa.

Helsingin hallinto-oikeus on 20.1.2010 kumonnut työ- ja elinkeinotoimiston 19.3.2009 ja Helsingin poliisilaitoksen 8.4.2009 tekemät päätökset ja on palauttanut asian poliisilaitokselle uudelleen käsiteltäväksi. Uudenmaan työlupayksikkö on 9.2.2010 tehnyt asiassa uudet, kielteiset osapäätökset. Helsingin poliisilaitoksen ja Maahanmuuttoviraston välisissä keskusteluissa on 10.2.2010 päädytty ratkaisuun, että palautettu hakemus saatetaan ulkomaalaislain 210 §:n nojalla Maahanmuuttoviraston ratkaistavaksi. Maahanmuuttovirasto on 28.6.2010 tehnyt asiaan uudet päätökset, joilla kielteisistä osapäätöksistä johtuen [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] ei ole myönnetty haettuja työntekijän oleskelulupia.

Ulkomaalaislaki uudistettiin kokonaisuudessaan vuonna 2004, laki tuli voimaan 1.5.2004. Työntekoa koskevissa säännöksissä on lähtökohtana, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu siitä työstä, jota varten lupa myönnetään. Ulkomaalaislain 72 §:n 4 momentin mukaan harkittaessa työntekijän oleskeluluvan myöntämistä on varmistuttava, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu ansiotyöllä tai muulla tavalla. Lakia on oikeuskäytännössä tutkittu siten, kun oleskeluluvan myöntämisen perusteena on työnteko Suomessa, että toimeentulon tulee perustua ensisijaisesti ansiotyöstä saatavaan säännöllisesti maksettavaan palkkaan, joka takaa työntekijälle turvatuksen toimeentulotason koko sen ajan, jolloin lupa on voimassa. Hakemuksessa työnantaja ilmoittaa (lomake TEM054) siksi palkanmaksuun liittyvät tiedot tarkasti, koska toimeentuloa arvioidaan tämän perusteella.

Osakeyhtiössä työntekijän ansiotulo on pääasiassa palkkatuloa ja se säännöllisesti suoritettaessa yleensä turvaa työntekijän toimeentulon. Työ- ja elinkeinotoimistot tulkitsevat asiaa näin ([B:n nimi poistettu] hakemusasiaan 9.2.2010 tehty uusi osapäätös): 'Ulkomaalaisen toimeentulo katsotaan turvatuksi, jos työ oleskeluluvan voimassaoloaikana kerryttää työttömyysturvalaissa tarkoitettulla tavalla työssäoloehdot. Yrittäjän päivärahan suuruus määräytyy työtulon mukaisesti (eläkevakuutuksen työtulo). Palkka ei näin ollen voi muodostua esimerkiksi osingoista, yrityksen tilillä olevasta rahasta, koska työn tulee kerryttää työttömyysturvalaissa tarkoitettulla tavalla työssäoloehdot.' Maahanmuuttovirasto tulkitsee asiaa samalla tavalla. Osinkotuloa ei voi muutenkaan vapaasti tulouttaa yhtiöstä, vaan sitä koskevien säännösten mukaisesti tiettyjen edellytysten vallitessa, eikä osinkotuloa ole välttämättä joka vuosi edes jaettavaksi, etenkin jos tulos on ollut tappiollinen.

Maahanmuuttoviraston näkemyksen mukaan ulkomaalaislakiin jäi (työntekoa koskevat säännökset valmisteltiin erillään muusta laista) lisäksi se epäkohta, että osakeyhtiössä osakeomistajana harjoitettavaa työntekoa arvioidaan työntekijän oleskelulupa-asiana, eikä elinkeinonharjoittajan lupasiana, johon se luontevammin kuuluisi. Elinkeinoharjoittajan oleskelulupa-asiassa harjoitettavan elinkeinotoiminnan kannattavuutta arvioidaan laajemmin ottaen huomioon mm. alalla vallitseva kilpailutilanne sekä paikalliset edellytykset harjoittaa ko. elinkeinoa kannattavasti ja siten mahdollisuutta saada toiminnasta riittävä toimeentulo. Työntekijän oleskelulupa-asiassa toiminnan kannattavuutta ja edellytyksiä toimia markkinoilla ei arvioida samalla tavalla etukäteen, vaan asiaa arvioidaan vain siltä osin, että työnantaja näyttää paperilla, että sillä on kyky suoriutua työnantajavelvoitteistaan.

[B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] harjoittama toiminta liittyy laajempaan samankaltaiseen toimintaan, jota harjoitetaan Helsingin lähiseudun lisäksi myös muun muassa Turun ja Tampereen seuduilla ja joka liittyy em. yritystoiminnasta saatavan toimeentulon arviointiin. Maahanmuuttovirasto on siten tätä asiaa harkitessaan saanut tietoonsa myös Turun hallinto-oikeuden 29.1.2010 antaman päätöksen, jossa on ollut kyse toimeentulon arvioimisesta vastaavatyypisessä yritystoiminnassa (valittajina tuossa asiassa ovat olleet [D:n nimi poistettu] ja [E:n nimi poistettu] ja heidän omistamansa yrityksen nimi on Oy X Ltd). Turun hallinto-oikeuden päätös on tosin ollut valituksen hylkäävä, joten asiassa sovelletaan ulkomaalaislain säännöksiä toisella tavalla kuin Helsingin hallinto-oikeuden tekemässä päätöksessä. Tietojemme mukaan asiassa on haettu valituslupaa korkeimmasta hallinto-oikeudesta.

Asiaan on liittynyt kevään 2010 aikana myös Helsingin poliisilaitoksen talous» ja omaisuusrikosyksikössä käynnissä oleva esitutkinta luvattoman ulkomaisen työvoiman käytöstä liittyen Oy X Ltd:hen ja Oy Y Ltd:hen, joissa molemmissa hallituksen varsinaisena jäsenenä toimii [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] (sähköpostiviesti 19.3.2010). Yritysten toiminnassa on kyse kosmetiikka- ja kampaa- motuotteiden myymisestä kauppakeskusten avoimissa tiloissa. Maahanmuuttovirasto on saanut osittain tähän liittyen englanninkielisen yhteydenoton sähköpostitse (viesti saapunut 30.5.2010) Suomes-

ta jo poistuneelta ulkomaalaiselta henkilöltä; viestissä tuodaan esiin, että samankaltaista toimintaa harjoitetaan Tampereella ja että siellä työskentelee israelilaisia luvattomasti kauppakeskuksessa.

Edellä mainituista seikoista nähdään, että [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] harjoittama toiminta sisältää monenlaisia ilmiöitä, jotka ovat monin eri puolin tutkinnan alla eri viranomaisissa. Maahanmuuttovirasto on pitänyt säännönmukaisen yhteistyöpalaverin Helsingin ulkomaalaispoliisin ja Etelä-Suomen aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueen kanssa 6.5.2010, jossa tämänkaltaiseen toimintaan liittyvistä ongelmista on myös keskusteltu (esillä ollut yhtenä esimerkkinä juuri [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] asia ja siihen liittyvät ilmiöt erä näkökulmista). Keskusteluissa on tullut esiin mm. valvontaan liittyvät vaikeudet (luvaton työnteko, luvaton ulkomaisen työvoiman käyttö) ja toimeentulon harkintaan liittyvät erilaiset tulkinnot Helsingin ja Turun hallinto-oikeuksissa, vaikka Tampereen ja Uudenmaan työlupayksiköt tulkitsevat asiaa samalla tavalla.

[B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] hakemusasiaan on edellä mainituin tavoin tullut vireilläolonsa aikana uutta asian käsittelyyn liittyvää informaatiota. Vaikka osapäätökset asiaan on tehty 9.2.2010, on edellä mainituilla selvityksillä ja mainituilla viranomaisyhteistyöllä ollut merkitystä myös heidän asiassa, vaikka päätöksenteko on sittemmin perustunut vain kielteisiin osapäätöksiin. Maahanmuuttovirasto ei saanut tietoa 28.6.2010 mennessä, kohdistuuko [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] rikosepäilyä (tämän päivän patja-tietojärjestelmän mukaan tutkinta [B:n nimi poistettu] osalta edelleen avoinna), joten päätöksentekoa ei siksi ole perusteltu ulkomaalaislain 36 § :n nojalla. Maahanmuuttovirasto korostaa, että tämä voi myöhemmin olla mahdollista, jos esitutkinnassa saadaan uutta tietoa heidän asemastaan.

Kuten edellä on todettu, [B:n nimi poistettu] ja [C:n nimi poistettu] hakemusasioihin on tehty päätökset Maahanmuuttovirastossa 28.6.2010. Maahanmuuttovirasto katsoo kuitenkin, että heidän hakemusioidensa käsittely ei ole kestänyt kohtuuttoman kauan ottaen huomioon edellä mainitut seikat. Maahanmuuttovirastosta on ilmoitettu, kun asioiden vaihetta on tiedusteltu, että asiat ovat olleet vielä "jonossa". Näin on tehty syystä, että virasto ei voi tämänkaltaisessa asiassa paljastaa, että asiaan liittyy tutkintaa eri viranomaisissa ja että tuolla tutkinnalla voi olla merkitystä asiaa harkittaessa."

3.2

Asianajaja A:n vastine 11.8.2011

A toteaa vastineessaan, että Helsingin hallinto on päätöksen perusteluissa yksiselitteisesti todennut, että hänen päämiestensä toimeentulosta voidaan tulevaisuudessa vakuuttua ja tällä perusteella oleskelulupia ei voida evätä. Päätös on lainvoimainen. Asia ei jätä tältä osin hänen mielestään tulkinnanvaraa.

Vastineessa todetaan lisäksi seuraavaa:

"Koska työ- ja elinkeinotoimisto on tehnyt kielteiset osaratkaisut Helsingin hallinto-oikeuden päätöksen jälkeen, laajennan kantelun koskemaan myös työ- ja elinkeinotoimistoa. Katson viranomaisten menetelleen toimivaltansa vastaisesti ja pyydän oikeusasiamiestä tutkimaan menettelyn asianmukaisuuden sekä sen, onko jokin rikoslain tarkoittama virkarikossäännöksen tunnusmerkistö täyttynyt.

Maahanmuuttovirasto on lausunnossaan kiertänyt tämän toimeentuloon liittyvän asian. Maahanmuuttovirasto ei ole esittänyt perustetta toimia vastoin ylemmän oikeusviranomaisen päätöstä. Maahanmuuttovirasto on vedonnut toiseen oikeustapaukseen, joka ei koske päämiehiäni eikä kyseinen päätös ole edes lainvoimainen. Toisiin henkilöihin liittyvien oikeustapausten perusteella ei voida oikeut-

taa kielteistä oleskelulupapäätöstä, kun asian on päämiesteni kohdalla tutkinut ja ratkaissut lainvoimaisesti Helsingin hallinto-oikeus. Kun Maahanmuuttovirasto lausunnossaan arvioi Ulkomaalaislain 72 §:n soveltamista yhdessä työ- ja elinkeinotoimiston näkemysten kanssa ja viittaa vielä toiseen oikeustapaukseen pariin otteeseen, niin Maahanmuuttoviraston lausunnosta saa sen käsityksen, että Maahanmuuttovirasto on ylin tuomioistuin, joka ratkaisee oikeuskäytännön yhtenäisyyden. Vaikka toisella tapauksella ei olekaan merkitystä, niin totean kuriositeettina, että ensinnäkin tapaukset eivät ole identtiset (palkkasummat, liikevaihto, liikevoitto ym. ovat erilaiset) ja toisekseen, toisen jutun aiempi avustaja ei ole osannut tuoda kaikkia olennaisia ja asiaan vaikuttavia seikkoja esiin Turun hallinto-oikeudessa.

Mitä sitten väitteisiin laittoman työvoiman käytöstä tulee, niin totean, että päämiesteni yrityksessä oli yksi henkilö 2–3 viikkoa ilman työlupaa töissä. Päämieheni luulivat, että kyseisellä henkilöllä on ollut työlupa kunnossa työntekijän oman kertomansa mukaan, eikä kyseisen työntekijän puheiden perusteella voinut syntyä edes epäilystä toisesta asianlaidasta. Merkillä pantavaa on, että Maahanmuuttovirasto ilmoittaa, että on saanut englanninkielisen yhteydenoton, jossa esitetään laittomuuksia. Onko näitä väitteitä todistettu? Pelkän yhden viestin perusteella on esitetty väitteitä, joista ei ole esitetty lausunnossa yhtään mitään todisteita – varsinkaan siihen, miten ne mahdollisesti liittyisivät juuri päämiehiini.

Maahanmuuttoviraston lausunnosta ei myöskään ilmene, onko päämiehiäni kuultu näistä epäilyistä ja mitä päämieheni mahdollisesti kuultaessa ovat kertoneet. Maahanmuuttoviraston lausunto on siten aivan asenteellinen ja puutteellinen. Kuten sanottu, päämieheni ovat tuottamuksellisesti, eivät tahallisesti – ja hyväuskoisesti antanut yhden henkilön olla töissä muutaman viikon laittomasti. Siinä kaikki päämiesteni osalta. Tällainen yksittäinen erhe ei oikeuta poikkeamaan hallinto-oikeuden ratkaisusta. Maahanmuuttoviraston lausunnossa sivulla 2 asiaa paisutellaan ja lausunnosta voi syntyä mielikuva suorastaan laajamittaisista laittomuuksista. Toisaalta samassa Maahanmuuttoviraston lausunnossa todetaan sivulla 3, ettei Maahanmuuttovirasto tiedä, kohdistuuko päämiehiini rikostutkintaa! Kun ei ole näyttöä rikostutkinnasta, eikä mitään näyttöä toimeentulon puutteesta, Maahanmuuttovirasto ei ole esittänyt ulkomaalaislain mukaista perustetta poiketa ylemmän viranomaisen ratkaisusta.

Maahanmuuttovirasto viittaa vielä ulkomaalaislain 210 §:ään. Totean, että säännöksen kirjoitusasusta huolimatta säännöksen ration täytyy olla sellainen, että se soveltuu tilanteeseen, jossa Maahanmuuttovirasto ensimmäisen kerran ja sitten ensi asteena ratkaisee hakemusasian. En voi ymmärtää sellaista tulkintaa, että ylemmän viranomaisen palauttaessa asian uudelleen käsiteltäväksi Maahanmuuttovirasto – saati työ- ja elinkeinotoimisto – voisi soveltaa kyseistä lainkohtaa ja täysin riippumatta tuomioistuimen ratkaisusta tehdä omavaltaisen päätöksen. Katson, että molemmat viranomaiset, Maahanmuuttovirasto ja työ- ja elinkeinotoimisto, ovat räikeällä tavalla ja huomattavaa haittaa päämiehilleni aiheuttaen ylittäneet toimivaltuutensa. Ja vieläpä tavalla, joka antaa aiheita arvioida virkakossäännösten soveltuvuutta.

Käsittelyajoista: hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti uudelleen palautettavat asiat on käsiteltävä viivytyksettä. Helsingin hallinto-oikeus on antanut päätöksensä 20.1.2010 ja Maahanmuuttovirasto kertomansa mukaan 28.6.2010. Yli viiden kuukauden käsittelyaika on käsitykseni mukaan hyvän hallinnon irvikuva. Päätösharkinta on viivästynyt aivan kohtuuttomasti, eikä Maahanmuuttovirasto ole esittänyt oikeudellisesti perusteltua syytä tähän menettelyyn. Toisekseen, päämieheni eivät vielä tänään, 11.8.2010, ole saaneet tiedoksi Maahanmuuttoviraston 28.6.2010 tekemää päätöstä. Päämiehilleni ei ole myöskään ilmoitettu, milloin päätös annetaan tiedoksi. Maahanmuuttovirasto ei voi aina vedota siihen, että poliisi antaa päätökset tiedoksi, mutta Maahanmuuttoviraston lausunnosta ei edes ilmene, ovatko päätökset lähteneet poliisille tiedoksi annettaviksi. Asia on ensisijassa päätöksentekijän, eli Maahanmuuttoviraston, vastuulla ja vähintään puolentoista kuukauden – todennäköi-

sesti pitemmäksi venyvän ajan – viive päätöksentekopäivän ja tiedoksisaannin välillä on täysin kohtuuton. Päämieheni ovat aivan erinomaisesti olleet tavoitettavissa puhelimitse, kirjeitse ja sähköpostitse. Itse olen saanut heihin aina lyhyen ajan sisällä yhteyden. Edellä kerrotun perusteella pyydän kanteluasian ratkaisua."

3.3

Kannanotto

Katson Maahanmuuttoviraston menetelleen virheellisesti siinä, että ryhtyi uudelleen selvittämään C:n ja B:n työntekijän oleskeluluvan edellyttämää toimeentuloedellytystä, vaikka Helsingin hallinto-oikeus oli jo lainvoimaisesti ratkaissut asian. Helsingin hallinto-oikeus totesi 20.1.2010 antamassaan päätöksessä (10/0077/1), että "hallinto-oikeus katsoo, valittajan saamista tuloista ja yhtiön tilasta esitetyn selvityksen huomioon ottaen, että valittajien toimeentulosta vastaisuudesta voidaan vakuuttua. Valittajien työntekijän jatko-oleskelulupaa koskevia hakemuksia ei olisi tullut hylätä puuttuvan toimeentulon vuoksi."

Helsingin hallinto-oikeus kumosi 20.1.2010 tekemällään päätöksellä työ- ja elinkeinotoimiston osaratkaisut ja poliisilaitoksen päätöksen ja palautti asian poliisilaitokselle uudelleen käsiteltäväksi. Edellä mainitun Helsingin hallinto-oikeuden ratkaisun jälkeen Maahanmuuttovirasto siirsi asian ulkomaalaislain 210 §:n nojalla poliisilaitokselta itselleen ratkaistavaksi ja teki 28.6.2010 hallinto-oikeuden jo ratkaisemaan asiaan uuden kielteisen päätöksen. Maahanmuuttoviraston selvityksestä käy ilmi, että Maahanmuuttoviraston näkemyksen mukaan Helsingin hallinto-oikeus oli tulkinnut asiaan liittyvää käytäntöä ja lainsäädäntöä väärin. Tämän lisäksi asiaan on tullut vireilläolon aikana uutta asian käsittelyyn liittyvää informaatiota. Maahanmuuttovirasto päätti lisäksi 11.10.2010 antamillaan päätöksillä karkottaa valittajat kotimaahansa.

Maahanmuuttoviraston 28.6.2010 tekemästä uudesta, palautuspäätöksen jälkeen tekemästä kielteisestä ratkaisusta (ja myös 11.10.2010 tehdystä karkotuspäätöksestä) valitettiin uudelleen Helsingin hallinto-oikeuteen. Valituksessa vedottiin muun muassa siihen, että hallinto-oikeuden päätös on lainvoimainen eivätkä päätöksen perustelut jätä tulkinnanvaraa viranomaiselle.

Hallinto-oikeus kumosi 26.4.2011 tekemässään ratkaisussa työ- ja elinkeinotoimiston osaratkaisut ja Maahanmuuttoviraston työntekijän jatko-oleskelulupia ja karkottamista koskevat päätökset ja siirsi asian Helsingin poliisilaitokselle työntekijän jatko-oleskelulupien myöntämistä varten. Hallinto-oikeus totesi ratkaisussaan muun ohessa, että: "valittajien jatko-oleskelulupia käsittelevillä viranomaisella ei ole ollut tässä tilanteessa oikeutta poiketa lainvoimaisesta ja sitä sitovasta hallinto-oikeuden päätöksestä. Poliisilaitoksen olisi tullut myöntää valittajille heidän hakemansa jatko-oleskeluluvat hallinto-oikeuden edellä mainitun päätöksen mukaisesti. Koska asiat on voitu ratkaista vain yhdellä tavalla, kysymyksessä eivät ole olleet sellaiset ulkomaalaislain 210 §:n 2 momentissa tarkoitetut periaatteelliset asiat, jotka poliisilaitos olisi voinut siirtää Maahanmuuttoviraston ratkaistavaksi ulkomaalaislain 210 §:n nojalla. Asiassa on menetelty sitä uudelleen käsiteltäessä hallinto-oikeuden palautuspäätöksen jälkeen virheellisesti."

Voin yhtyä Helsingin hallinto-oikeuden edellä esittämiin näkökohtiin. Kiinnitän huomiota siihen, että Maahanmuuttovirasto ei voi nyt kyseessä olevassa tapauksessa muuttaa hallinto-oikeuden ratkaisua ratkaisun jälkeen saadun uuden selvityksen perusteella. Viranomainen ei voi oma-aloitteisesti ottaa uudelleen käsiteltäväksi sellaista asiaa, joka on ratkaistu lainvoimaisella päätöksellä. Oikeuskirjallisuudessa on todettu, että palautettua asiaa käsittelevä viranomainen ei voi tehdä asiassa uutta päätöstä perusteilla, jotka lainkäyttöpäätöksessä on todettu lainvastaisiksi (Olli Mäenpää, Hallintoprosessioikeus (2007) s. 580). Maahanmuuttoviraston omalla käsityksellä hallinto-oikeuden antaman

ratkaisun lainmukaisuudesta, oikeellisuudesta tai johdonmukaisuudesta ei ole merkitystä käsiteltäessä tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistua asiaa.

Eduskunnan oikeusasiamies on jo aikaisemminkin kiinnittänyt Maahanmuuttoviraston (ratkaisuaikana Ulkomaalaisvirasto, asian dnro 143/4/04) huomiota siihen, että oikeusvaltiossa hallintoviranomaisen on noudatettava tuomioistuimen lainvoimaisia päätöksiä. Hallintoviranomaisen tekemä tuomioistuinten ratkaisujen uudelleen arvioiminen olisi ristiriidassa tuomioistuinten riippumattomuuden kanssa sekä vesittäisi muutoksenhakujärjestelmän. Lisäksi se olisi ns. luottamuksensuojan periaatteen vastaista. Nytemmin hallintolain 6 §:ään kirjatun periaatteen mukaan viranomaisen toimien on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia. Yksilön tulee voida luottaa siihen, että hallintoviranomainen noudattaa häntä koskevaa tuomioistuimen lainvoimasta päätöstä.

4

TOIMENPITEET

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan Maahanmuuttovirastolle huomautuksen vastaisen varalle edellä kohdassa 3.3 selostetusta virheellisestä menettelystä. Tässä tarkoituksessa lähetän Maahanmuuttoviraston ylläjohtajalle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Kiinnitän vastaisen varalle myös Työ- ja elinkeinotoimiston Uudenmaan lupayksikön huomiota siihen, että hallintoviranomaisen tulee noudattaa tuomioistuimen lainvoimaisia päätöksiä. Tässä tarkoituksessa lähetän ratkaisuni tiedoksi Työ- ja elinkeinotoimiston Uudenmaan työlupayksikköön.